

[Ib Christensen]

ringen, hvis den vil, gøre det til et første atak på de arbejdsfrie gevinster på et tidspunkt, hvor landet har mere brug for det end nogen sinde, hvor netop det forhold, at alle skal bære tunge og svære byrder, vil have skabt det psykologiske klima for, at der også må gribes ind mod disse ting, mod de gevinster, som der ikke ligger nogen produktion bag ved, blandt de arbejdsfrie gevinster.

Når lønindtægter, når forbruget rammes så jernhårdt, når reallønnen sættes ned, så må tidspunktet være inde til at gribe ind med en reform, der kan ændre den skæve udvikling og gøre den mere social og mere retfærdig, og som kan fremme det producerende erhvervslivs interesser ved at lede opsparring og kapital over til arbejdspladser i stedet for til passiv anbringelse i jord og fast ejendom.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det tjener ikke noget formål at genoptage diskussionen med hr. Ivar Hansen. Hr. Ivar Hansen har åbenbare faglige og politiske interesser at varetage, og det udelukker selvfølgelig, at hr. Ivar Hansen kan overbevises om, at dette forslag indgår i en samlet helhed og bl.a. skal vurderes i relation til de ændringer, der er foretaget i pristalsreguleringen af lønindkomsterne.

Jeg lyttede også til hr. Hagen Hagensen, og her må jeg sige det samme: argumentationen har ikke fornyet sig. Men jeg vil alligevel godt sige, at når hr. Hagen Hagensen henviser til bilagsmaterialet, så troede jeg egentlig, at det var hr. Ellemann-Jensen, der som bekendt meget gerne færdes med solbriller på, når han er ude i den store verden, der egentlig havde patent på at bruge solbriller. Men nu forstår jeg, at hr. Hagen Hagensen tager solbrillerne på, når han er i udvalget, for de oplysninger og de konklusioner, som hr. Hagen Hagensen drager af bilagsmaterialet, er i hvert fald forkerte. I øvrigt skal jeg ikke gå ind i hele diskussionen om regnskabsstillingerne for landbrugserhvervet. Vi har jo for ikke så forfærdelig mange dage siden haft en debat om landbrugserhvervets økonomiske situation her i salen. Jeg kan kun konstatere, at både hr. Ove Jensen og hr. Ivar Hansen og hr. Hagen Hagensen og hr. Wilhjelm opererer med tallene ud fra helt forskellige synsvinkler. Det viser også, at der i høj grad kan være tale om talmagi, og så skal jeg ikke på

dette tidspunkt give mig til at vurdere, hvem der er de største magikere, når de opererer med tallene.

Fru Aase Olesen stillede mig et par spørgsmål, og jeg vil gerne besvare disse spørgsmål med at sige, at drøftelserne om hele denne problemstilling klart har vist, at det er meget vanskeligt at finde, skal vi sige en nøgle, som kan give en mere retfærdig fordeling af byrderne end den, der rent faktisk ligger i det lovforslag, som vi har opereret med.

Fru Aase Olesen spørger: ja men hvorfor tager man ikke imod det tilbud, som er kommet fra landbrugsorganisationerne? Og hr. Wilhjelm sagde, og andre sagde det vist også – jeg tror også, hr. Ib Christensen var inde på det – at et sådant forslag strider åbenbart og direkte imod EF-reglerne. Jeg må sige, at jeg står meget uforstående over for, at der fra det radikale venstre kan komme en opfordring til en ansvarlig regering om at fremsætte forslag, som er i åbenbar strid med gældende EF-regler.

Fru Aase Olesen sagde, at vi burde overvinde vore vanskeligheder ved at komme organisationerne i møde. Ja men vi vil gerne komme organisationerne i møde. Jeg mener i øvrigt, at det ændringsforslag, som regeringen har stillet, er udtryk herfor.

Under de drøftelser, vi har ført bl.a. med det radikale venstre, er der fremkommet synspunkter, som vi altså har ønsket at tilgodese. Og jeg har i hvert fald indtil dette tidspunkt haft den opfattelse – og jeg håber, den er rigtig – at de ændringsforslag, vi har stillet, i realiteten bygger på de drøftelser, vi har haft med det radikale venstre. Det er naturligvis rigtigt at sige, at der ikke er indgået nogen egentlig aftale mellem socialdemokratiet og det radikale venstre. Men det er i hvert fald rigtigt at sige, at de ændringsforslag, som regeringen har stillet, bygger på de drøftelser og den forståelse, der blev opnået under disse drøftelser med det radikale venstre.

Det fører mig over til hr. Wilhjelm, som sagde, at nu er der ikke længere tale om en neutral position i forhold til devalueringsgevinsten – det var det udtryk, hr. Wilhjelm brugte. Jeg tror, hr. Wilhjelm har forstået, at der i den oprindelige indstilling fra regeringen indgik et beløb på 200 mill. kr., der skulle anvendes til betrængte landmænd. Dette